

Man bliver et gladere menneske af at hjælpe andre

Af Julie Püschl
Journalist

Hvis man nøjes med at sove fem timer i døgnnet, kan man følgelig nå meget mere, end ved de anbefalede otte. Det er pedellen på Lille Egede Friskole, Jan Laursen, et omvandrende eksempel på. Og omvandrende er nok en meget rammende betegnelse, for når man hører om alle de gøremål, Jan Laursen får tiden til at gå med, får man indtryk af, at han kun sjældent sidder stille.

Ud over at være fuldtidsansat pedel på Lille Egede Friskole, er Jan plejefar til to børn i alderen 10-16 år. Derudover synger han i forældrebandet på skolen, laver veldgørelsesarbejde, går på jagt med sin springerspaniel, og så er han passioneret Morris Minor ejer.

Jan Laursen, der er 59 år, bor sammen med sin kone Yvonne og deres to plejebørn i den lille by Gryderup, i nærheden af Lille Egede Friskole på Vestsjælland. Igen gennem de seneste 20 år er det blevet til intet mindre end 21 plejebørn, og derudover har parret fire børn sammen, der nu er fløjet fra reden. Såvel børn som plejebørn har alle gået på Lille Egede Friskole, og så har han også to børnebørn, som går der.

Verdens bedste arbejde

Jan er oprindeligt uddannet smed, men skiftede altså det arbejde ud med arbejdet som pedel for en årrække siden. Og det har han ikke fortrudt. Jan Laursen synes nemlig selv, at han har verdens bedste job. Det skyldes i høj grad den alsidighed, som han oplever, at arbejdsdagen som pedel på friskolen byder på.

"Jeg laver så mange forskellige ting herude", siger han. "Det kan være alt lige fra vedligeholdelse af skolen til at hjælpe lærerne med at bygge et eller andet, der skal bruges i undervisningen. Fx en scene eller et logo, der skal hugges ud i sten. På den måde er der også stor kreativitet i mit arbejde".

Det var Jan Laursen selv, der oprindeligt tog kontakt til skolelederen og tilbød sin arbejdskraft med henvisning til, at skolen kunne trænge til en kærlig hånd.

Det måtte skolelederen give ham ret i og opfordrede ham derfor til at skrive et par ord om sig selv og søge den stilling, der dengang ikke var oprettet endnu, og det gjorde han så. Skolen fandt dog hurtigt ud af, at det ikke kun er det håndværksmæssige, Jan mestrer, han er nemlig også en habil sanger, der synger for til morgensang og altså også er forsanger i skolens forældreband. Orkestret består af seks forældre, hvoraf kun én anden ud over Jan Laursen selv endnu har børn på skolen.

"De andre er simpelthen blevet hængende", ler Jan

og vidner om, at de hygger sig gevaldigt i det band. De spiller først og fremmest til skolens arrangementer, men de er også ude og underholde ved private fester og større begivenheder som fx Skælskør Marinegardes store fest i september.

Jan Laursen gik oprindeligt ind i bandet, efter han mistede sin dengang 21-årige søn i en tragisk trafikulykke.

"Jeg har ellers altid været for genert til at stille mig op på en scene på den måde" forklarer Jan Laursen, "men jeg kunne mærke, at der var nødt til at ske et eller andet for, at jeg kunne komme videre i mit liv efter det tab, vi oplevede der. Og der hjalp det mig virkelig at komme med i forældrebandet", fortæller han.

Løgnehistorier og dækspark

At Jan Laursen er et menneske, der er socialt anlagt fornemmer man også, når snakken falder på en anden af hans passioner, nemlig Morris Minor bilerne. er nemlig ikke kun de smukke veteranbiler, der trækker. Det er også det fællesskab, han har med andre Morris Minor ejere, og som manifesterer sig hvert år til de traditionelle

ejere, og som manifesterer sig hvert år til de traditionelle sommertræff, som Nordisk Morris Minor klub arrangerer. De skiftes hvert år landene imellem til at holde træffene. I år kommer det til at foregå i Ålborg.

"Der kommer omkring 250 mennesker i ca. 100 Morris Minors", forklarer Jan og fortæller, at han selv har været med til at holde træffet i 2007 på en campingplads i nærheden. "Det er et meget socialt arrangement, hvor vi mødes og synger og spiller og sparker dæk og fortæller løgnehistorier", griner han og fortæller, at det er alle typer af mennesker, der deltager i træffene.

"Alt lige fra bistandsklienter til ingeniører for Volvo. På den måde møder man ufattelig mange sjove og forskellige mennesker", siger han.

Jan Laursen mener bl.a., det skyldes, at netop Morris Minor er en bil, som alle kan anskaffe sig. Dels fordi de er billige og dels fordi, de er så lette at sætte i stand. Og hvis man forestiller sig, at sådan en veteranbil kun kan køre et sted imellem 50 og 60 km på en god dag i medvind, så kan man godt tro om igen. Den kan nemlig komme helt op på 130 km/t., forklarer Jan med en vis stolthed i stemmen.

"Vi kører også med vores lille søde Graziella campingvogn efter", smiler han.

I dag har Jan og Yvonne Laursen adskillige Morris Minors. Herunder en såkaldt jordmoderbil med bindingsværk, som han føler sig særligt knyttet til.

"Det er nok fordi, det er den bil, jeg har haft det sjoveste arbejde med, eftersom jeg selv har skiftet bindingsværket på den", fortæller Jan.

Glæden ved velgørhedsarbejde

Arbejdet med Morris Minor har også ført noget andet med sig. Næmlig et stort velgørhedsarbejde på Sri Lanka, hvor Nordisk Morris Minor har en fabrik, der fremstiller reservedele til bilerne. Velgørhedsarbejdet tog Jan Laursen initiativ til sammen med Anton Kamp fra Nordisk Morris Minor Lager efter tsunamien massive ødelæggelse i december 2004. De fik nemlig den idé at iværksætte en indsamling til fordel for indbyggerne i det område, hvor fabrikken ligger. Indsamlingen foregik bl.a. i skoleregion, idet lærerbandet og andre musikere afholdt støttekoncerter, og også skolens elever var engageret i projektet på forskellig vis.

Eftersom de ikke havde nogle administrationsudgifter, gik pengene ubeskåret til at hjælpe befolkningen til selvhjælp ved bl.a. at indkøbe nye maskiner og den slags, så de kunne komme i gang med at arbejde og forsøge sig selv igen. Projektet blev en stor succes, og da der efterfølgende stadigvæk var penge tilbage, foreslog Jan Laursen, at de brugte dem til at støtte en skole dernede.

"Så nu har vi på Lille Egede Friskole en venskabsskole, som vi støtter økonomisk ved bl.a. at købe skoleuniformer til dem. Dernede skal de nemlig have uniformer for at få lov at gå i skole", forklarer Jan og tilføjer, at de også har fået lavet nyt toilet på skolen og fået gravet en brønd. På spørgsmålet om, hvor Jan Laursen får energien fra til alle sine projekter, svarer han, at det giver ham en meget større livskvalitet at hjælpe andre.

"Det er min erfaring, at hvis man kan hjælpe andre folk, så bliver man også gladere selv", fastslår Jan Laursen.

3 skarpe til Jan Laursen:

- Hvad er dit favorit band?

"Creedence Clearwater Revival og alt sådan noget bonderøvsrock"

- Hvad er din yndlings by?

"Jeg kommer jo fra landet og elsker det, så jeg opser ikke som sådan byer.

Det er mere mennesker, jeg er interesseret i at møde. Men hvis jeg skal nævne en by, jeg holder særligt af, så må det være Columbo, hovedstaden på Sri Lanka.

Fordi det er et skønt sted med nogle søde og rare mennesker, der er ufatteligt venlige".

- Hvad er din yndlingsbeskæftigelse?

"Jeg elsker at gå tur med min hund, som jeg også går på jagt med".